VERA EFFIGIES DN. IOHANNIS FRIDERICI

Ducis Saxoniæ S. R. I. Archimarschalli & Electoris constantiss: &c.

Balthasar Mencius Nimecius. M.

PRincipe in hoc specimen fidei constantia clarum
Edidit, & toto rettulit orbe decus.
Flecte genu Iano Friderico Musa, parentem
Et patriæ gratis deuenerare modis.
Sub Carolo septemuir erat, par laudibus acri
VVitchindo, ex cuius sanguine stemma tulit.
Relligio constans habitabat pectore, Mauors
In dextra, in vultu splendor, in ore fides.
Quin & Leucoridos vallum, turresq; Gothanas
Sumptibus ad cælum sustulit ille suis.
Inuidit Latius Lupus, insidiasq; facesq;,
Hosticaq; in tantum concitat arma Ducem.
Fata pio fauere Duci; tu Marchio captus,
Cum dominoq; domus capta Lycea suo est.

Postea Cæsareis pro Relligione cateruis,
Congrediens pugna vulnus in ore tulit.
Cumq; repurgato nollet desciscere verbo,
Ense, & Saxonico iussus abire solo est.
Ille tamen charis, è nexu & carcere missus,
Ora redux natis conspicienda dedit.
Tandem vbi Salanis struxisset splendida Musis
Atria, Vinariæ fata suprema subit.
Mens cælo, ô sapiens Friderice, animose Ioannes,
Vobiscum memori Numina laude vehit.

VVITEBERGAE
Excudebat Gregorius Bruno.